

ЧОМУ СВІТ НЕНАВИДИТЬ ХРИСТІЯН

Давид Вількерсон

Ісус сказав Своїм учням: «...Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ви йшли й приносили плід...», і одразу ж додав: «...і щоб плід ваш зостався...» (Ін. 15:16). Ці слова Христа стосуються всіх Його учнів усіх вікових категорій. Він, по суті, говорить нам: «робіть все, щоб плід ваш витримав судний день».

Слово «плід» означає звершення діл Христових і служіння Йому тут на землі. Як віруючий, я обраний і покликаний до того, щоб іти у світ і проповідувати Євангеліє Христа. Більш того, як проповідник Євангелія, я покликаний до того, щоб знайти і виростити справжніх учнів.

Існує ще така річ як облудне навернення. Ісус попереджав фарисеїв: «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що обходите море і сушу, щоб навернути хоча б одного; і коли це трапляється, робите його сином геєни, вдвічі гіршим від вас» (Мт. 23:15).

Це суворі слова, але вони виходять від Самого Господа! Звернення Ісуса цими словами було не до когось іншого, як до ревних іудеїв, що хотіли навернути поган у їхню віру. Це були знавці Біблії, люди, які знали Писання.

Ви можете дивуватися: «Як могло статися те, про що Ісус веде мову? Як могли ті, хто прагне навернути до віри загинув, приводить їх у стан ще гірший?» Ісус дає на це відповідь. Коли Він говорив фарисеям, що вони лицеміри, Він тим самим стверджував: «Плід ваш – зло». І він попереджав їх: «За те приймете ще більше осудження» (Мт. 23:14).

Тим фарисеям, до яких звертався Ісус, більш важливим було бачити багато навернених, ніж те, як звершується праця істинного навернення в серцях людей. Ісус сказав їм, по-суті, наступне: «Ви зачиняєте небо для ваших так званих «навернених». І це відбувається тому, що ви не маєте Слова від Бога, котре б працювало у вашому особистому житті. Ви стільки зусиль докладаєте, щоб придбати наверненого, однак насправді ви зачиняєте небо тим людям, яких навертаєте». Христос ставиться зі зневагою до лицемірства церковних лідерів, котрі більше піклуються про чисельність пастви, ніж про справжнє навернення.

Сумно бачити, як сьогодні діє той самий дух, і як багато людей під його впливом приходять до церкви. Я не

здивуюся, якщо Ісус скаже щось подібне багатьом пастирям, котрим доручено піклуватися про дім Божий: «Ви обходите море і сушу в пошуках нових теорій, ідей, програм. І все це лиш для того, щоб привабити людей до своєї церкви. Ви захопилися лицемірством цифр. Ви міряєте успіх по тому, як багато тіл заповнюють лавки у вашій церкві».

Я можу сказати вам, що й у нашій церкві не кожен з тих, хто називає себе християнином, є істинно наверненим спасенним віруючим. У той же час можу завірити вас, що коли такі люди, прийшовши сюди, в результаті стануть вдвічі гіршими дітьми геєни, то це відбудеться з ними не від того, що вони чули з кафедри. Це буде не з причини неповноти Євангелія, котре їм проповідувалося. Ні, це відбудеться з ними тому, що вони відкинули доколяючу істину Духа Святого.

Де сьогодні Іоанни Хрестителі?

Я запитую вас: де ті пастирі, котрі не пом'якшують слова свого перед сильними і могутніми? Де ті проповідники, котрі настільки віддані Христу, що проповідують і царям те ж слово, що й жебракам і зневаженим?

Я тремчу від думки про те, що й у мене, як і в будь-якого іншого проповідника Євангелія, постійно є можливість зачинити для слухачів небо і тим самим зробити їх вдвічі гіршими дітьми пекла. Однак, саме це сьогодні й відбувається, і все через те, що деякі служителі мають потребу в тому, щоб їх хвалили і любили інші. Вони пом'якшують істину, щоб сподобатися світу.

Ісус це передбачав. Він зібрав Своїх учнів і, звернувшись до них перед усім

народом, сказав їм згубні для книжників слова: «Стережіться книжників, які люблять ходити в довгих одежах, люблять привітання на народних зібраннях, перші місця в синагогах і на бенкетах» (Лк. 20:46).

По-суті, Він говорив народу: «Остерігайтеся пастирів, котрі люблять похвалу від людей. Остерігайтеся служителів букви, котрі шукають слави і схвалення людей. Стережіться пастирів, котрі чекають схвалення громади». Церква, яка приймається і схвалюється світом – це оксюморон, поєднання того, що не єднається. Згідно Ісусу, всяка церква, котру любить світ, є від світу, а не від Христа: «Коли б ви були від світу, то світ любив би своє..., а Я вибрав вас від світу, тому світ ненавидить вас» (Ін. 15:19).

На моє життя великий вплив мали твори пресвітеріанського місіонера Джорджа Боуена, котрий трудився в Індії з 1838 по 1879 рік. Він відмовився від будь-якої матеріальної підтримки, яка належала йому як місіонеру, переїхав у нетрі і жив там життям туземців. Він жив там дуже скромно, майже на грані бідності. Тим не менше, завдяки саме такому рішенню він лишив по собі яскраве свідчення про істинну силу прикладу життя у Христі.

Цей благочестивий чоловік попереджав про дух антихриста, котрий мав прийти. Він називав цей дух антихриста «духом сучасного суспільства». Згідно Боуену цей дух антихриста заповнить протестантську церкву виставами, звичаями та мораллю світу.

Дух антихриста продовжуватиме свою роботу до тих пір, поки церкву не можна буде відрізнити від світу. З часом світ перестане ненавидіти таку

церкву і її прихожан. Він припинить гоніння на неї, і церква буде сприйнята і любима світом. Як тільки це станеться, писав Боуен, це означатиме, що воцарився дух антихриста.

Кілька місяців тому, перед тим, як відчинилися для християнських гуманітарних організацій двері в Ірак, газета «Нью-Йорк Таймс» помістила одну дошкульну критичну статтю (що ще можна очікувати від світської преси?) У ній йшлося про те, що гуманітарну допомогу продуктами можна лише вітати, а от проповідувати Христа не слід.

Тим не менше, незважаючи на свій тон, стаття наводить цитату одного богослова-євангеліста, котрий критично відгукувався про цю затію. Він повністю відкидав її, стверджуючи, що церква повинна займатися своїми ділами і не лізти в чужі. Цей вчений чоловік, богослов, навіть і думки такої не припускає, що церква повинна євангелізувати і що це її завдання. Що це, якщо не світський спосіб мислення!

Чим більше ми наближаємося до виконання доручення Христа – до проповіді Євангелія, котру Він повелів звершувати, тим більше ми будемо ненавидими та зневаженими світом.

Ворогів ми матимемо скрізь: у людях, котрі будуть протидіяти нам на роботі, серед сусідів, навіть у деяких церквах. Все це лише через те, що ми виконуємо доручення Христа. І Ісус знову попереджає: «Горе вам, коли всі люди будуть говорити про вас добре, бо так поводитися з фальшивими пророками батьки їхні!» (Лк. 6:26). Дозвольте мені запитати вас: чи світ вас хвалить? Чи говорить про вас все місто?

Вами захоплюються на світських прийомах? Ви коректні у своїх контактах з людьми? Чи почуваються мери, сановники і знаменитості у вашій присутності комфортно? Якщо так, тоді послухайте, що говорить вам Ісус: «У вашому свідченні є фальш».

Сам Ісус дає пояснення, чому це так: якщо церква діє в силі Духа Святого, виконуючи свою місію, яку Він повелів їй виконувати, то світ цю церкву обов'язково буде ненавидіти і гонити. Пастиря цієї церкви, подібно Павлу, вважатимуть усі за сміття, за порох. І церкву будуть ненавидіти нечестиві політики і нечестива влада. Церква також буде зневажатися гомосексуалістами, порнографами, а найбільше служителями-відступниками та лідерами церков, котрі є духовно мертвими.

Саме такої церкви Ісус говорить: «Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли будуть ганьбити вас та переслідувати, зводити на вас усякі наклепи та лихословити вас через Мене. Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небі: так переслідували й пророків, котрі були перед вами» (Мт. 5:10-12).

Чому світ ненавидить істинну церкву, як її пастирів, так і її прихожан?

Істинний християнин – це любляча, миролюбна, милостива і добра людина. Ті, хто слідує словам Ісуса – жертівні, лагідні, смиренні. Здоровий глузд підказує нам, що ненавидіти люблячих вас, благословляючих вас і тих, хто за вас молиться було б протиприродним. Швидше потрібно ненавидіти тих, хто ображає, грабує і проклинає. Тоді чому ж християн так ненавидять?

Ісус просто говорить: «Коли світ ненавидить вас, то знайте, що Мене він зненавидів перше, ніж вас... Якщо Мене переслідували, – то будуть переслідувати й вас» (Ін. 15:18,20). Чому так?

Церкву, як і кожного її служителя і віруючого, ненавидять через її місію. Бачите, наша місія не обмежується лише тим, щоб просто говорити людям: «Ісус любить тебе». Вона не обмежується тим, щоб намагатися принести мир і спокій в серця людей.

Можливо ви дуже здивуєтеся, коли я нагадаю вам, у чому полягає наша місія. Так ось, наша місія, як християн, полягає у тому, щоб відняти у нечестивих те, чим вони більш за все дорожать: їхню самоправедність. Вона у тому, щоб привести їх у свободу, котру вони вважають рабством. Вона у тому, щоб відділити їх від гріхів їхніх, які накликають на них прокляття, тобто привести їх у благословенний стан, у якому вони, однак, не бачать нічого, крім нудьги і печалі.

Найдорожче для світської людини – це її самоправедність. Подумайте самі: вона все своє життя витратила на те, щоб створити про себе хороше враження. Вона зробила ідола зі своїх добрих справ. Вона думає про себе, що насправді має добре серце і добра до інших. Простіше кажучи, вона побудувала власну вавилонську вежу, пам'ятник своїй власній доброті. Вона впевнена, що досить хороша для неба і надто хороша для того, щоб потрапити в пекло.

Ця людина, що не знає Бога, роками заглушувала в собі голос сумління, спалюючи його. Вона навчилася глушити будь-який викривальний голос,

який чула в собі, і тепер має штучний спокій в душі. Вона зваблена настільки, що всерйоз вважає, ніби Бог захоплюється нею!

І ось після того, як вона вже повністю заглушила голос сумління, з'являється ви, християнин. І та істина, котру ви їй говорите, говорить до її серця набагато гучніше, ніж її вже мертве сумління: «Якщо не народишся згори, не ввійдеш у Царство Небесне». Вона раптом своїм язичницьким розумом починає розуміти, що ви несете для неї загрозу. Ви – той, хто хоче позбавити її впевненості, що з її душею все гаразд. До цих пір вона вважала, що з нею все в порядку. А ви говорите їй, що всі її добрі справи – немов забруднена одіж.

Кажу вам, ви дня неї зовсім не та людина, яка несе їй добру звістку. В її очах ви – мучитель, котрий так і хоче позбавити її спокійного сну вночі.

Таких людей мільйони, і багато з них сидять щонеділі на церковних лавках.

Такі люди думають, що вони в Бога на хорошому рахунку просто тому, що вони регулярно появляються в церкві. Більше того, в них є власна уява про те, хто такий Христос: їхній христос – це хтось дуже схожий на них самих. Цей христос не зі Слова Божого, а продукт їхньої власної сліпоти.

А тут приходите ви і кажете їм, що без покаяння і дійсної переміни в житті вони є ворогами Богу. Ви кажете їм, що їхня «саморобна» праведність є мерзотою для Господа, і що замість благословення від Бога, вони пожнуть Його гнів, якщо будуть продовжувати й надалі перебувати у гріху.

Ви прийшли з проповіддю Крові Христа, народження згори, відділення від світу, ходіння в покорі та послуху. Однак говорите ви все це людям, котрі впевнені в тому, що вони ні в чому не мають потреби. Вони не можуть собі уявити, як саме такі перемены можуть в результаті принести спокій і щастя. Для них все це уявляється сухою і ди-кою пустелею.

Деякі проповідники, читаючи ці рядки, можуть заперечити: «Моя місія зовсім не в цьому. Я ніколи не буду таким різким у своїх проповідях». Інші можуть заявити: «Я покликаний нести у світ Євангеліє любові і благодаті, і тому слово моє повинно бути мирним».

Я не можу говорити за інших пас-торів. Я можу говорити лише про те, що знаю сам. Я вже п'ятдесят років проповідую найбільш закоренілим, найбільш злісним грішникам у світі: наркоманам, алкоголікам і пов'язям. І я можу сказати вам, що ці грішники про-тивляться євангельській істині набага-то менше, ніж багато з тих, що сидять на церковних лавках і сліпі з приводу свого реального духовного стану.

У тисяч так званих віруючих по всій Америці серце більш озлоблене, ніж у будь-кого на вулиці. І жодне м'я-ке, ввічливе, половинчате Євангеліє не здатне пробитися до них крізь стіни їхньої гріховності.

Савл з Тарсу був якраз таким релі-гійним чоловіком з жорстоким сер-цем. Фарисей з фарисеїв, яскрава осо-бистість у вищих релігійних колах того часу. Савл, як ніхто інший, повністю втілював у собі всі ці риси. І що ж, невже Ісус прийшов до цієї людини з анкетним листком, запитуючи в нього,

яким би він бажав бачити богослужін-ня у синагозі?

Ні! Савл впав на землю від сліпучого світла, всесильної присутності Христа. То була вражаюча, сповнена внутріш-ньої боротьби зустріч, яка відкрила сер-це Павла, показавши йому його гріх.

Як проповідник Євангелія Христа, я повинен чинити так само. Моя зада-ча – викривати чоловіків і жінок у грі-хах. Я повинен попередити їх про не-безпеку, яка чекає на них, якщо вони не відмовляться від своїх шляхів. І ніякі лестощі, ніяка обережність у сло-ві, викликані прагненням сподобатися їм, не змінить їхнього стану.

Просто кажучи, я покликаний для того, щоб переконувати людей відмо-витися від усього свого і слідувати за Христом, Якого вони не знаходять при-вабливим. Тільки Дух Святий у мені може це виконати.

Не зрозумійте моїх слів невір-но: я проповідую милість, благість і любов Христа до всіх людей. І роблю я це крізь сльози. Але єдине, що може про-битися крізь стіни, зведені жорстоки-ми серцями людей, це сила присутнос-ті Ісуса. І ця сила повинна виходити з уст скрушених серцем пастирів і віру-ючих, які моляться.

Ісус сказав: «Я вибрав вас від світу» (Ін. 15:19).

Цей вірш якраз відкриває найголов-нішу причину того, чому нас ненави-дять. Коли ми спаслися, ми відділилися від світу. І ми прийняли місію: звіщати іншим про відділення від світу.

«...ви не від світу, а Я вибрав вас від світу, тому світ ненавидить вас» (Ін. 15:19). Христос, по-суті, говорить ось

що: «Світ ненавидить вас тому, що Я покликав вас від вашого гріховного стану, а значить, і від спілкування з ними. Але Я не просто покликав вас вийти зі світу, але я потім послав вас закликати інших теж вийти зі світу».

Протестантський дух антихриста зараз активно протидіє цьому відділенню християн від світу. Завдяки йому, віруючі зараз вважають за можливе для себе залишатися у світі і продовжувати вважати себе християнами. Ви можете запитати: «Що конкретно має на увазі Ісус, коли говорить слово «світ»?»

Він має на увазі не тільки нечестиві пожадливі, гонитву за задоволеннями, порнографію або блуд. Вживаючи слово «світ», Христос має на увазі не просто якусь сукупність гріховних дій. Це тільки частина того, що Він під цим словом має на увазі. Багато мусульман також «вийшли» з усього цього зусиллям власної волі через страх загибелі.

Світ, про який говорить Ісус, є перш за все небажання підкорятися Йому як Господу. Іншими словами, під світським розуміється все, що намагається поєднати волю Христа з власною волею. Бачите, коли ми підкоряємося Христу як Господу, то приліплюємося до Ісуса. Тоді Дух Святий нас поступово крок за кроком, приводить до життя в чистоті та святості. І тоді ми починаємо цінувати і приймати Божі докори.

Ніхто не може почати визнавати над собою владу Христа до тих пір, поки не прийме вимог хреста.

Я усвідомлюю цю істину щоразу, коли стаю за кафедру, щоб говорити слово. Охоплюючи поглядом з кафедри наше зібрання, я щонеділі бачу серед

постійних прихожан людей, які прийшли в зібрання вперше. Деякі з них успішні бізнесмени, вони зробили кар'єру і міцно утвердилися в цьому житті. Інші – представники найрізноманітніших верств населення. Тим не менше, всі вони обтяжені таємними гріхами. Ці люди живуть так, як їм подобається, не підкоряючись ніякій духовній владі. Однак вони порожні і цинічні. Вони втомилися від пошуку задоволень, які так і не змогли ніколи їх задовольнити.

Я міг би проповідувати їм різного роду проповіді про принципи і правила поведінки, або про те, як впоратися зі стресом або зі страхом і почуттям провини. Але річ у тім, що жодна з таких проповідей не змусить їх вийти зі світу. Жодна з них не перемінить нічийого серця.

Мені просто слід говорити невіруючому, що його свавілля, самовпевненість і вперте бажання чинити все по своїй власній волі погубить його і врешті-решт приведе до вічних мук.

Якщо я не скажу їм цієї істини, то навіки зачиню для них небеса і зроблю їх двічі кандидатами в пекло. Їхній стан буде ще гіршим, ніж до того, як вони прийшли в нашу церкву.

Я повинен донести до такої людини чітке слово про те, що вона мусить бути розп'ята для своєї незалежності. Я повинен показати їй, що вона має вийти з ілюзорного світу своїх уявлень про себе, як про цілком хорошу людину. Я повинен сказати їй, що в цьому житті немає іншого способу знайти мир в душі, як тільки через повну віддачу самого себе у повну покору Царю Ісусу.

Якщо я не скажу цій людині усього цього, то це означатиме, що я обманув

її. Більш того, це буде означати, що я звершив страшний гріх найгіршої гордині: я погодився вважати її «наверненою», щоб мені самому виглядати хорошою в її очах. Хай не буде такого ніколи!

Як проповідник Євангелія Христа, я зобов'язаний говорити Його істину кожному, хто щиро кається, а саме те, що віднині його будуть ненавидіти і гнати.

Ісус одного разу звернувся до одного зі Своїх родичів і сказав: «Вас світ не може ненавидіти» (Ін. 7:7).

Ці страшні слова Ісус сказав для того, щоб вони були лакмусовим папірцем для істинної церкви й істинного учнівства. Цікаво, скільки у світі тепер церков і християн, про яких можна так сказати: «Вас світ не може ненавидіти». Христос цим говорить, присуті, наступне: «Ви внесли в церкву стільки світського, настільки розбавили Моє Євангеліє, що світ з готовністю приймає вас. Ви стали друзями світу». Яків дає нам таке попередження у своєму посланні: «Дружба зі світом є ворожнечою проти Бога... Отже, хто хоче бути другом світу, той стає ворогом Богу» (Як. 4:4).

Так, Ісус був другом митарям і грішникам. Але також написано, що Він був «відділеним від грішників» (Євр. 7:26). Він служив грішникам, але як виконуючий волю Свого Отця. Подібно Йому і ми покликані бути в світі, та не зливатися з ним.

«Пригадайте те слово, яке Я вам сказав... Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть...» (Ін. 15:20). Вам не потрібно чекати гонінь. Гоніння прийдуть не від того, що ви не так

робите свою роботу, чи не до тієї раси належите, або що у вас не такий зовнішній вигляд. Гоніння прийдуть просто тому, що ви робите Христа вашим Господом.

Боже, помилуй всякого християнина, котрого світ приймає і любить. Боже, допоможи кожному лідеру й правителю, котрий твердо стоїть за Христа; світ буде ненавидіти його й дивитися на нього як на ворога.

А тепер дозвольте мені дати вам слово підбадьорення. Навіть незважаючи на те, що світ ненавидить і переслідує істинних учнів Христа, ми бачимо, як серед членів церкви все більше і більше зростає любов і братолобність. І дійсно, те, що змушує світ ненавидіти нас, змушує наших праведних братів і сестер по вірі ще більше любити і приймати нас.

У грядущі дні в домі Божому ще більш дорожитимуть любов'ю. Нас ненавидітиме весь світ, висміюватимуть у засобах масової інформації, в Голівуді, нас зневажатимуть наші співробітники, ми будемо об'єктом глузування для всього суспільства. Але коли ми будемо входити в дім Божий, то неодмінно знаходитимемо там неймовірну любов, оскільки ми любимо одне одного так, як Христос полюбив нас. Які б гоніння на нас не впали, ми завжди будемо прийняті такими словами: «Ласкаво просимо додому, дорогий брате, дорога сестро. Тут ви любими». Ми знаходитимемо тут підтримку і підкріплення новими силами, щоб виходити знову, виконувати повеління Господа, несучи Його істинне Євангеліє. Амінь!

«Вестник прішествія» №113, 2005